

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Co/90/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614203551
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5614203551.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, 110 00 Praha 1, Nové Město, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpeného zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, XXX XX M., v konaní o zaplatenie 118,73 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/96/2014-87 zo dňa 11.12.2015 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/96/2014-124 zo dňa 26.05.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/96/2014-87 zo dňa 11.12.2015 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/96/2014-124 zo dňa 26.05.2016 z r u š u j e a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením okresný súd žalobu zamietol a žalovanej nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení poukázal na návrh žalobcu podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej aj len „Nariadenie“), ktorým žalobca žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie istiny 118,73 Eur a zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 890,51 Eur od 27.05.2009 do 12.10.2009 čo predstavuje 309,45 Eur, zo sumy 885,51 Eur od 13.10.2009 do 12.11.2009 v sume 68,63 Eur, zo sumy 880,51 Eur od 13.11.2009 do 10.12.2009 čo je 61,64 Eur, zo sumy 875,51 Eur od 11.12.2009 do 11.01.2010 vo výške 70,04 Eur, zo sumy 870,51 Eur od 12.01.2010 do 11.02.2010 v sume 67,46 Eur, zo sumy 865,51 Eur od 12.02.2010 do 14.03.2010 vo výške 67,08 Eur, zo sumy 860,51 Eur od 15.03.2010 do 12.04.2010 v sume 62,39 Eur, z čiastky 855,51 Eur od 13.04.2010 do 12.05.2010 čo predstavuje 64,16 Eur, z 850,51 Eur od 13.05.2010 do 13.06.2010 v čiastke 68,04 Eur, zo sumy 845,51 Eur od 14.06.2010 do 12.07.2010 čo predstavuje sumu 61,30 Eur, zo sumy 840,51 Eur za čas od 13.07.2010 do 11.08.2010 čo predstavuje 63,04 Eur, zo sumy 835,51 Eur od 12.08.2010 do 12.09.2010 čo predstavuje 66,84 Eur, zo sumy 830,51 Eur od 13.09.2010 do 12.10.2010 čo predstavuje sumu 62,29 Eur, zo sumy 825,51 Eur od 13.10.2010 do 14.11.2010 v sume 68,10 Eur, zo sumy 820,51 Eur od 15.11.2010 do 12.12.2010 čo predstavuje sumu 57,44 Eur, zo sumy 815,51 Eur od 13.12.2010 do 12.01.2011 čo predstavuje 63,20 Eur, zo sumy 810,51 Eur od 13.01.2011 do 13.02.2011 čo predstavuje 64,84 Eur, zo sumy 805,51 Eur od 14.02.2011 do 10.03.2011 vo výške 50,34 Eur, zo sumy 800,51 Eur od 11.03.2011 do 13.04.2011 čo predstavuje sumu 68,04 Eur, zo sumy 795,51 Eur od 14.04.2011 do 12.05.2011 čo predstavuje sumu 57,67 Eur, zo sumy 790,51 Eur od 13.05.2011 do 12.06.2011 61,26 Eur, zo sumy 785,51 Eur od 13.06.2011 do 12.07.2011 v sume 58,91 Eur zo sumy 780,51 Eur od 13.07.2011 do 11.08.2011 čo predstavuje 58,54 Eur, zo sumy 775,51 Eur od 12.08.2011 do 12.09.2011 čo predstavuje 62,04 Eur, zo 770,51 Eur od 13.09.2011 do 12.10.2011 v sume 57,79 Eur, zo sumy 765,51 Eur od 13.10.2011 do 13.11.2011 čo predstavuje sumu 61,24 Eur, zo sumy 760,51 Eur od 14.11.2011 do 11.12.2011 čo predstavuje sumu 53,24 Eur, zo sumy 690,51 Eur od 12.12.2011 do 10.01.2012 čo

predstavuje sumu 51,79 Eur, z čiastky 665,51 Eur od 11.01.2012 do 08.02.2012 čo predstavuje 48,25 Eur, zo sumy 630,51 Eur od 09.02.2012 do 08.03.2012 čo predstavuje sumu 45,71 Eur, zo 600,51 Eur od 09.03.2012 do 10.04.2012 čo predstavuje sumu 49,54 Eur, zo sumy 570,51 Eur od 11.04.2012 do 10.05.2012 čo predstavuje sumu 42,79 Eur, z 540,51 Eur od 11.05.2012 do 10.06.2012 čo predstavuje 41,89 Eur, zo sumy 510,51 Eur od 11.06.2012 do 10.07.2012 čo predstavuje 38,29 Eur, zo sumy 458,73 Eur od 11.07.2012 do 08.08.2012 v sume 33,26 Eur, zo sumy 448,73 Eur od 09.08.2012 do 10.09.2012 čo je suma 37,02 Eur, zo sumy 438,73 Eur od 11.09.2012 do 10.10.2012 v čiastke 32,90 Eur, zo sumy 378,73 Eur od 11.10.2012 do 08.11.2012 čo je suma 27,46 Eur, zo sumy 298,73 Eur od 09.11.2012 do 10.02.2014 čo predstavuje sumu 342,79 Eur, zo sumy 208,73 Eur od 11.02.2014 do 10.03.2014 čo predstavuje sumu 14,61 Eur, zo sumy 118,73 Eur od 11.03.2014 do zaplattenia, na zaplattenie zákonného úroku 6% ročne zo sumy 890,51 Eur od 01.10.2009 do 12.10.2009 v sume 1,90 Eur, zo sumy 885,51 Eur od 13.10.2009 do 12.11.2009 čo predstavuje sumu 4,51 Eur, zo sumy 880,51 Eur od 13.11.2009 do 10.12.2009 čo predstavuje sumu 4,05 Eur, zo sumy 875,51 Eur od 11.12.2009 do 11.01.2010 čo je čiastka 4,61 Eur, zo sumy 870,51 Eur od 12.01.2010 do 11.02.2010 čo predstavuje sumu 4,44 Eur, zo sumy 865,51 Eur od 12.02.2010 do 14.03.2010 čo predstavuje sumu 4,41 Eur, zo sumy 860,51 Eur od 15.03.2010 do 12.04.2010 čo predstavuje sumu 4,10 Eur, zo sumy 855,51 Eur od 13.04.2010 do 12.05.2010 čo predstavuje sumu 4,22 Eur, zo sumy 850,51 Eur od 13.05.2010 do 13.06.2010 čo predstavuje sumu 4,47 Eur, zo sumy 845,51 Eur od 14.06.2010 do 12.07.2010 čo predstavuje sumu 4,03 Eur, zo sumy 840,51 Eur od 13.07.2010 do 11.08.2010 čo predstavuje sumu 4,14 Eur, zo sumy 835,51 Eur od 12.08.2010 do 12.09.2010 čo predstavuje sumu 4,40 Eur, zo sumy 830,51 Eur od 13.09.2010 do 12.10.2010 čo predstavuje sumu 4,10 Eur, zo sumy 825,51 Eur od 13.10.2010 do 14.11.2010 čo predstavuje sumu 4,48 Eur, zo sumy 820,51 Eur od 15.11.2010 do 12.12.2010 čo predstavuje sumu 3,78 Eur, zo sumy 815,51 Eur od 13.12.2010 do 12.01.2011 čo predstavuje sumu 4,16 Eur, zo sumy 810,51 Eur od 13.01.2011 do 13.02.2011 čo je suma 4,26 Eur, z 805,51 Eur od 14.02.2011 do 10.03.2011 čo predstavuje sumu 3,31 Eur, zo sumy 800,51 Eur od 11.03.2011 do 13.04.2011 čo predstavuje sumu 4,47 Eur, zo sumy 795,51 Eur od 14.04.2011 do 12.05.2011 čo predstavuje sumu 3,79 Eur, zo sumy 790,51 Eur od 13.05.2011 do 12.06.2011 čo predstavuje sumu 4,03 Eur, zo sumy 785,51 Eur od 13.06.2011 do 12.07.2011 čo predstavuje sumu 3,87 Eur, zo sumy 780,51 Eur od 13.07.2011 do 11.08.2011 čo predstavuje sumu 3,85 Eur, zo sumy 775,51 Eur od 12.08.2011 do 12.09.2011 čo predstavuje sumu 4,08 Eur, zo sumy 770,51 Eur od 13.09.2011 do 12.10.2011 čo predstavuje sumu 3,80 Eur, zo sumy 765,51 Eur od 13.10.2011 do 13.11.2011 čo predstavuje sumu 4,03 Eur, zo sumy 760,51 Eur od 14.11.2011 do 11.12.2011 čo predstavuje sumu 3,50 Eur, zo sumy 690,51 Eur od 12.12.2011 do 10.01.2012 čo predstavuje sumu 3,41 Eur, zo sumy 665,51 Eur od 11.01.2012 do 08.02.2012 čo predstavuje sumu 3,17 Eur, zo sumy 630,51 Eur od 09.02.2012 do 08.03.2012 čo predstavuje sumu 3,01 Eur, zo sumy 600,51 Eur od 09.03.2012 do 10.04.2012 čo je čiastka 3,26 Eur, zo sumy 570,51 Eur od 11.04.2012 do 10.05.2012 čo predstavuje sumu 2,81 Eur, zo sumy 540,51 Eur od 11.05.2012 do 10.06.2012 čo predstavuje sumu 2,75 Eur, zo sumy 510,51 Eur od 11.06.2012 do 10.07.2012 čo predstavuje sumu 2,52 Eur, zo sumy 458,73 Eur od 11.07.2012 do 08.08.2012 čo predstavuje sumu 2,19 Eur, zo sumy 448,73 Eur od 09.08.2012 do 10.09.2012 čo predstavuje sumu 2,43 Eur, zo sumy 438,73 Eur od 11.09.2012 do 10.10.2012 čo predstavuje sumu 2,16 Eur, zo sumy 378,73 Eur od 11.10.2012 do 08.11.2012 čo predstavuje sumu 1,81 Eur, zo sumy 298,73 Eur od 09.11.2012 do 10.02.2014 čo je suma 22,54 Eur, zo sumy 208,73 Eur od 11.02.2014 do 10.03.2014 čo predstavuje sumu 0,96 Eur, zo sumy 118,73 Eur od 11.03.2014 do zaplattenia. Domáhal sa aj priznania zmenkovej odmeny 2,97 Eur a trov právneho zastúpenia pozostávajúcich zo zaplatteného súdneho poplatku 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia 59,14 Eur s DPH. Žalobca uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky vystavenej žalovanou dňa 15.12.2008 na zmenkovú sumu 890,51 Eur, pričom sa zaviazala aj na úhradu zmenkového úroku 0,25 % denne od 27.05.2009. Vystaviteľka doposiaľ zaplatila 771,78 Eur, z nich na zmenkovú sumu 771,78 Eur a na úroky 0 Eur. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

2. Okresný súd vyzval vzhľadom na nedostatok relevantných skutkových tvrdení v súlade s článkom 4 ods. 4 Nariadenia žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu na doplnenie návrhu tlačivom B o tvrdenia ohľadom skutkových okolností vystavenia zmenky na uplatnenú istinu, právneho titulu a skutkových okolností vzniku záväzku žalovanej zabezpečeného zmenkou, na špecifikáciu zmenkovej istiny a na odôvodnenie počiatku uplatneného zmenkového úroku a tiež na predloženie listinných dôkazov preukazujúcich jeho tvrdenia. Na výzvu žalobca reagoval písomným podaním, v ktorom oznámil, že súdu poskytol dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke.

3. Okresný súd mal z predloženej zmenky preukázané, že bola vystavená v Poprade dňa 15. decembra 2008 M. K., trvale bytom vo M., L. XXX, ktorá sa zaviazala za zmenku pri jej predložení na rad POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Bratislava, zaplatiť sumu 26.827,50 Sk a zmenkový úrok 0,25 % denne od 27. mája 2009. V ľavom dolnom rohu je zmenka opatrená údajom o čísle zmluvy 7104305. Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3Er/1122/2009 mal okresný súd zistené, že predložená zmenka bola vystavená na zabezpečenie úveru poskytnutého vo výške 40.000 Sk veriteľom POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, dlžníčke M. K. za poplatok 34.160 Sk (dlžníčka mala celkovo vrátiť 74.160 Sk) na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy číslo 7103881, uzavretej dňa 21.04.2008. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 1563/09 zo dňa 12.10.2009, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že bolo priznané plnenie žalobcovi POHOTOVOSTĚ, s.r.o, Bratislava voči žalovanej M. K. zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 7104305. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 8C/96/2013-21 zo dňa 03.10.2014, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline, č. k. 13Cob/137/2015-72 zo dňa 04.08.2015. V odôvodnení krajský súd uviedol, že žalobca ako nadobúdateľ zmenky nemá povinnosť preukazovať okolnosti týkajúce sa vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovaným s tým, že okresný súd má postupovať podľa Nariadenia a doručiť žalovanej výzvu na žalobnú odpoveď - tlačivo C a v závislosti od jej postoja určiť ďalší procesný postup.

4. Okresný súd pri opakovanom rozhodovaní za rozhodujúce označil prijatie Spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia NS SR č. 93, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 8/2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa. Okresný súd uviedol, že zo stanoviska vyplýva, že pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je súd ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, ak nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky, ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

5. Okresný súd ako dôvod zamietnutia návrhu uviedol, že žalobca napriek výzve tlačivom B návrh na uplatnenie pohľadávky nedoplnil a neopravil nielen v rámci určenej lehoty, ale ani doteraz tak, ako ho okresný súd vyzval, pričom o tomto dôsledku bol žalobca riadne poučený. Ak žalobca tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nedoplnil, Nariadenie upravuje procesný postup súdu tak, že návrh zamietne. Skutkové tvrdenia žalobcu boli nedostatočne jasné, neprimerané a minimalistické, brániace vydať spravodlivé rozhodnutie. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci POHOTOVOSTĚ, s.r.o. C-76/10 je vnútroštátny súd v každom štádiu konania povinný aj bez návrhu posúdiť nekalé povahy sankcií obsiahnutých v zmluve o úvere. Okresný súd v prejednávanej veci aplikoval spotrebiteľské právo a vyzval žalobcu na doplnenie návrhu a predloženie listinných dôkazov. Z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 3Er/1122/2009 mal okresný súd preukázané, že zmenka bola vystavená na zabezpečenie spotrebiteľského úveru poskytnutého veriteľom POHOTOVOSTĚ, s.r.o. pri výkone jeho podnikateľskej činnosti dlžníčke - nepodnikajúcej fyzickej osobe M. K.. Podľa § 25 ods. 4 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom sa do 31. decembra 2010 vzťahujú ustanovenia doterajších predpisov, čo je ust. § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Táto právna úprava zakazovala splnenie dlhu od spotrebiteľa zmenkou alebo šekom a veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov, len ak ide o zabezpečovaciú zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, čo v súdenom prípade predstavuje 398,33 Eur (30 % z istiny 1.327,76 Eur poskytnutého úveru) oproti zmenkovej sume 890,51 Eur (26.827,50 Sk). Žalobca napriek plneniu vo výške 771,78 Eur poskytnutého žalovanou uplatnil právo na zaplatenie istiny 118,73 Eur zmenkového úroku a úroku 6 % ročne napriek zákazu pre veriteľa podľa citovaného zákonného ustanovenia zmenku prijať a povinnosti kedykoľvek ju vydať dlžníkovi. Pre neplatnosť dohodnutého zabezpečenia záväzku z dôvodu jeho rozporu so zákonom preto okresný súd žalobe nemohol vyhovieť ani sčasti.

6. Okresný súd ďalej uviedol, že aj keď sa rozsudok môže zdať vydaný v rozpore so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v jeho zrušovacom uznesení, v čase vydania tohto rozhodnutia

odvolacieho súdu nebolo známe zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia NS SR. Okresný súd disponuje aj inými rozhodnutiami Krajského súdu v Žiline, ktorými bol v rovnakých veciach zamietajúci prvostupňový rozsudok potvrdený. Okresný súd preto rešpektoval a aplikoval právny názor Najvyššieho súdu SR. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. s tým, že v konaní úspešná žalovaná nenavrholá prisúdenie náhrady trov konania.

7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu. Žalobca poukázal na postup okresného súdu, ktorý ho vyzýval, aby doplnil skutkové tvrdenia na uplatnenie pohľadávky, s ktorým postupom okresného súdu podľa žalobcu nemožno súhlasiť. Nie je prípustné, aby súd vyzýval žalobcu na doplnenie či opravu návrhu, ktorá nie je pre prejednávajúcu vec relevantná. Žalobca nemá vedomosť o iných vzťahoch medzi pôvodným vlastníkom a vystaviteľom zmenky. Žalobca je vlastníkom cenného papiera, ktorý nadobudol na základe indosamentu, a žiadne iné informácie, či dokumenty k zmenke nemá. V súlade s konštantnou judikatúrou je zmenka samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy a nie je ju možné spájať či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Okresný súd sa uspokojil s konštatovaním, že je oprávnený v každom štádiu konania skúmať z úradnej povinnosti, či sa nejedná o spotrebiteľský vzťah, s čím žalobca nesúhlasí. Žalobca skutočnosti o existencii iného vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovanou vôbec netvrdil, a teda nebol nositeľom dôkazného bremena. Okresný súd si sám vytvoril pochybnosť o tom, že by medzi predchádzajúcim majiteľom zmenky, ktorý nie je účastníkom konania, a žalovanou mohol existovať iný záväzkový vzťah, než aký je predmetom konania. Prvostupňový súd ignoroval ust. § 17 Zákona zmenkového a šekového, podľa ktorého ten, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem, ak majiteľ zmenky pri nadobúdaní konal vedome na škodu dlžníka. Žalovaná tak vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jej vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Za určitých okolností je síce možné uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovanej a žalovaná v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Predpokladom pre vydanie rozsudku v danej veci bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Žalovaná mohla v zmysle Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak tak však neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že vo veci vykonal dokazovanie okrem iného oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi, avšak účastníci takéto dokazovanie nenavrhlí. Dokazovanie je v zmysle ust. § 120 O.s.p. ovládané prejednacou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Potreba vykonať ďalšie dôkazy musí vyplývať z už vykonaného dokazovania. V danej veci okresný súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy s príslušenstvom len z predloženej zmenky. Žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo 1839/2000 a zdôraznil úplnú samostatnosť, nezávislosť zmenkového záväzku. Od žalobcu preto nie je možné požadovať preukázanie vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovanou, pretože ide o odlišný právny vzťah, než aký je predmetom konania.

8. Žalobca považoval za potrebné vyjadriť sa aj k záveru okresného súdu o tom, že dohoda o vyplňovacom práve blankozmenky by mala predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa žalobcu zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. pripúšťal, aby na zabezpečenie nárokov zo spotrebiteľského úveru bola vystavená zmenka a limitovaná bola len výška zabezpečenia. Preto dohoda o vyplňovacom práve nemohla byť neplatná a nemohla byť ani neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

9. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 5.9.2013, z ktorého vyplýva, že pokiaľ námietka zo strany žalovaného ako dlžníka nie je vznesená a preukázaná, neexistuje dôvod, na základe ktorého by mohol súd opodstatnene vykonať dokazovanie týkajúce sa obsahu kauzálnej zmluvy predchádzajúcej vystaveniu takejto zmenky. Je výlučne na dlžníkovi zo zmenky, aby tento v rámci prípadného súdneho konania vzniesol svoje námietky a tieto v konaní aj preukázal. Len v prípade, ak zmenkový dlžník námietku vznesie a preukáže podľa § 17 zákona č. 191/1950 Zb., môže následne na svoju obranu vzniesť aj kauzálne námietky vyplývajúce z jeho vzťahu k remitentovi, či iným skorším majiteľom zmenky. Dokazovanie na preukázanie dôvodnosti takýchto kauzálnych námietok je totiž možné vykonať výlučne za predpokladu, že žalovaný v lehote do 30 dní po doručení tlačiva a návrhu na uplatnenie pohľadávky ako aj tlačiva na odpoveď, sa vyjadří k podanému návrhu či už tak, že vyplní časť II vzorového tlačiva C a pripojí všetky príslušné podporné

doklady alebo sa vyjadri akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď. Ak samotná odpoveď žalovaného k podanému návrhu na uplatnenie pohľadávky nebola doručená súdu v lehote 30-tich dní po doručení tlačiva návrhu žalovanému, musí súd vydať rozsudok. Žalobca poukázal na ust. článku 7 ods. 3 Nariadenia, ktoré upravuje koncentračnú zásadu, z ktorej vyplýva, že v prípade pasivity žalovaného, ktorý napriek riadnemu doručeniu návrhu v uvedenej lehote nedoručí súdu odpoveď, musí súd rozhodnúť len na základe dôkazov predložených žalobcom, a teda nevykonáva dokazovanie uvedené v článku 7 ods. 1 Nariadenia. V súvislosti s postupom podľa Nariadenia žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm 10/2013 zo dňa 21.11.2013. Ak nárok žalobca uplatnil zo zmenky, ktorú žalovaný podpísal a ktorú pôvodný majiteľ previedol na žalobcu rubopisom, nemôže byť takýto nárok zamietnutý ako neprípustný. Žalobca žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť, žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať žalobcovi náhradu trov konania.

10. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

11. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a rozsudok okresného súdu zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa ust. § 391 ods. 1 CPS vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

12. Primárne v procesnej rovine krajský súd uvádza, že aj keď odvolacie konanie začalo podaním odvolania zo dňa 02.02.2016 (č.l. 97 spisu), krajský súd bol v odvolacom konaní povinný postupovať a konať od 01.07.2016 podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a to v zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

13. Podľa ust. § 379 CSP v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

14. Za účelom posúdenia odvolacích dôvodov žalobcu sa krajský súd v potrebnom rozsahu oboznámil s obsahom spisového materiálu okresného súdu a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutého rozsudku, a zisťoval, akým spôsobom došlo k vykonávaniu dokazovania pred okresným súdom. Zo spisu vyplýva, že okresný súd podľa úpravy zo dňa 08.08.2014 (č.l. 16 rub spisu) rozhodol o pripojení exekučného spisu sp. zn. 3Er/1122/2009 a podľa úpravy zo dňa 30.11.2015 (č.l. 81 rub spisu) nariadil na deň 11.12.2015 termín verejného vyhlásenia rozsudku.

15. Ohľadom procesného postupu okresného súdu pri vykonávaní dokazovania tak krajský súd zistil, že okresný súd vo veci rozhodol vyhlásením rozsudku bez nariadenia pojednávania, pričom okrem iného vychádzal z obsahu spisového materiálu sp. zn. 3Er/1122/2009. Zo spisového materiálu nevyplýva, že by okresný súd v zmysle Nariadenia žalovanej doručoval tlačivo C na odpoveď vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu. Okresný súd rozhodol o pripojení uvedeného spisu, ktorý sa týkal exekučnej veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o. Bratislava proti žalovanej. Krajský súd uvádza, že pri posudzovaní postupu okresného súdu vzal do úvahy Spoločné stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodno-právneho kolégia NS SR zo dňa 20. októbra 2015, k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, ktoré stanovisko bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 8/2015, pod č. 93. S prihliadnutím na toto stanovisko je krajský súd názoru, že uvedený procesný postup okresného súdu ohľadom pripojenia exekučného spisu za účelom posúdenia postavenia žalovanej, je možné akceptovať. Podľa tohto spoločného stanoviska: „Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že: 1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcejmu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ; 2. pokiaľ súd nevzhľadne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve,

aplikujú právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto excès dosahuje.“

16. Pokiaľ Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v predchádzajúcich rozhodnutiach vydaných pred 20. októbrom 2015 vychádzal primárne zo zmenkového charakteru uplatneného nároku v kombinácii s účelom Nariadenia bez prihliadnutia ex offo na možný spotrebiteľský charakter kauzy stojacej za zmenkou, tak v danom momente tohto konania a rozhodovania bolo potrebné vychádzať z vývoja rozhodovacej praxe súdov v Slovenskej republike v dotknutých veciach, ktorú zjednocuje prijaté Stanovisko vo veciach občiansko-právnych a obchodných č. 93 publikované v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 8/2015. Práve s ohľadom na princíp právnej istoty, ktorý spočíva v zabezpečení jednotného rozhodovania súdov v totožných či obdobných veciach, potom aj Krajský súd v Žiline ako súd odvolací bol povinný rešpektovať relevantnú judikatúru ako aj prijaté zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Požiadavka právnej istoty automaticky neznamená to, že sa nemôže vyvíjať judikatúra najvyššieho súdu, čo platí aj ohľadom rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

17. Krajský súd v tejto veci poukazuje na spoločné stanovisko, z ktorého zdôrazňuje, že „pokiaľ by sme dospeli k záveru, že pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky súd nemá možnosť hodnotiť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok či zhodnotiť platnosť zmenky samotnej, išlo by o neprijateľné zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. Rigidná aplikácia ust. § 17 zákona č. 191/1950 Zb. by spôsobila spotrebiteľovi neprimerané ťažkosti pri až následnom možnom domáhaní sa ochrany svojich práv (ust. § 17 obsahuje úpravu podľa ktorej, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka). Prijatie výkladu smerujúceho k povinnosti spotrebiteľa bez výhrad uspokojiť veriteľa - nadobúdateľa indosovanej zmenky a až následne ho žalovať o náhradu škody s povinnosťou v takomto konaní dokazovať, že nadobúdateľ zmenky konal vedome na škodu dlžníka, by v konečnom dôsledku viedlo k prenosu povinnosti na spotrebiteľa spôsobom, ktorý je podľa právnej úpravy ochrany spotrebiteľa neprijateľný.“ „Určujúcim pri hľadaní práva má byť, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu, ktoré vychádzajú zo skutkových zistení všeobecných súdov. Je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti súdnej veci a prihliadnuť na ne aj cez prizmu dobrých mravov, keďže nesúladi právneho úkonu s nimi vedie k jeho neplatnosti. Povinnosť všeobecného súdu posúdiť uplatnený nárok aj z hľadiska súladu s dobrými mravmi je zvýraznená v tých prípadoch, keď ju účastník konania výslovne namieta, musí však na ňu prihliadať aj v prípadoch, kedy takýto rozpor zistí súd sám pri prieskume ex officio, keďže na absolútnu neplatnosť úkonu súd musí prihliadať ex lege. Dobré mravy pôsobia ako korektív najmä v takých situáciách, kedy sú práva a povinnosti strán právneho vzťahu v zjavnej nerovnováhe. Sociálno-právne chápanie zmluvnej slobody sa môže uplatniť len za predpokladu približne vyváženého pomeru síl účastníkov zmluvy a len za tohto predpokladu sa môže stať prostriedkom primeraného vyrovnania záujmov, ako už bolo vyslovené niekoľkokrát aj v rozhodnutiach Ústavného súdu SR“.

18. Napriek uvedenému je krajský súd názoru, že ak okresný súd ex offo prihliadol na dôkazy z ním pripojeného spisového materiálu, pričom tieto dôkazy nevykonal na nariadenom pojednávaní, nakoľko vo veci došlo len k verejnemu vyhláseniu rozsudku okresným súdom bez nariadenia pojednávania, bola takýmto postupom odňatá žalobcovi možnosť konať pred súdom v rovine vykonávania dokazovania a oboznámenia sa s dôkazmi, a to tak v zmysle Nariadenia, ako aj v súlade s Občianskym súdnym poriadkom platným v čase rozhodovania okresného súdu, ktorého ustanovenia bolo potrebné aplikovať ako rozhodné procesné právo v zmysle čl. 19 Nariadenia. Právo strany sporu vyjadriť sa k vykonaným dôkazom je odrazom jej možnosti ovplyvniť skutkové zistenia, na základe ktorých súd zakladá svoje rozhodnutie. Aktivita strany sporu pri využívaní jej procesných práv je závislá aj od miery presvedčivosti dôkazov vykonaných súdom a z nich vyplývajúcich skutkových zistení, ktoré majú vplyv na unesenie, či neunesenie dôkazného bremena. Ak sa okresný súd bez nariadenia pojednávania výlučne sám oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou pripojeného exekučného spisu, bez toho, aby strany sporu mali možnosť s týmito listinnými dôkazmi sa oboznámiť ich vykonaním na nariadenom

pojednávani, bolo takýmto postupom upreté žalobcovi právo splniť jeho povinnosť tvrdenia, dôkaznú povinnosť a bola mu odňatá možnosť vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom a k posúdeniu nároku, pri hodnotení ktorého okresný súd prihliadal na ochranu žalovanej ako spotrebiteľa. V rámci nového konania bude preto úlohou okresného súdu zachovať práva žalobcu a rovnako tiež práva žalovanej aj pri vykonávaní dokazovania.

19. Na základe vyššie uvedených zhodnotení bol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vo vecno-právnej rovine bude dokazovanie vykonávané okresným súdom na nariadenom pojednávaní s tým, že bude rešpektovaná vyvíjajúca sa rozhodovacia činnosť všeobecných súdov za vzatia do úvahy Spoločného Stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015 k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov s uplatneným právom zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 pod č. 93. S ohľadom na zrušenie rozhodnutia okresného súdu bude okresný súd v rámci nového konania rozhodovať aj o čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom v jeho podaní zo dňa 21.12.2015 (č.l. 84 spisu).

20. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

21. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.